

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **A. G. – A., K.**, právne zastúpeného JUDr. A. J., advokátom v T., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová ulica č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/12085-85350/2007/990600-r zo dňa 19. novembra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 11S/9/2008-43 zo dňa 23.04.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 11S/9/2008-43 zo dňa 23.04.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/12085-85350/2007/990600-r zo dňa 19.11.2007, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov a potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Dubnica nad Váhom č. 668/230/39560/07/Pod zo dňa 27.07.2007, ktorým bol podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubený **rozdiel dane**

z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrt'rok 2005 v sume 155 470,-- Sk
žalobcovi ako daňovému subjektu.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správne orgány dostatočne a spoľahlivo zistili skutkový stav veci a vyvodili z neho správny právny záver. Odpočítanie dane platiteľom sa viaže na splnenie hmotno-právnych podmienok uvedených v § 49 ods. 1, 2 písm. a/, § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH) a splnenie podmienok je povinný preukázať platiteľ. Predložením dokladov platiteľ len tvrdí, že k určitému zdaniteľnému plneniu došlo, ale musí byť schopný preukázať plnenie aj v skutočnosti. Žalobca predložil faktúru č. 93/05, ale z jej znenia nebolo zrejmé, na akých zákazkách boli uvedené práce vykonané a žalobca to ani počas daňovej kontroly ani v daňovom konaní nepreukázal. Zabezpečené podklady nepotvrdili, že práce vykonal na faktúre uvedený dodávateľ – S. E., s.r.o., a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno. Rodinný dom I. K., na ktorom mali byť sporné práce vykonané, bol skolaudovaný 20. marca 2006 a preskúšanie komína bolo vykonané 01. augusta 2005 bez nedostatkov, čo vylučuje vykonávanie prác na komíne do decembra 2005. Práce na rodinnom dome A. B., podľa jeho vyjadrenia včítane odstránenia závad na komíne, resp. dokončenie komína boli vykonané v roku 2006, čo tiež nepotvrďuje oprávnenosť faktúry č. 93/05 o tom, že práce boli dodané v decembri 2005. Žalobca v žalobe neuviedol žiadny konkrétny dôkaz, ktorý by preukazoval nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR v Banskej Bystrici ako i rozhodnutie Daňového úradu Dubnica nad Váhom boli vydané na základe konania, ktoré bolo vykonané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a to predovšetkým zákonom č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, čím došlo k porušeniu práv a právom chránených záujmov žalobcu. Prvostupňový správny orgán vykonal u žalobcu (daňového subjektu) ako platiteľa dane z pridanej hodnoty daňovú kontrolu, o výsledku ktorej vyhotovil protokol č. 668/320/33740/2007/Sa zo dňa 26.6.2007. Žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia správnych orgánov predovšetkým v postupe, akým spôsobom správne orgány vyhodnocovali skutočnosti zistené počas daňovej kontroly. Prvostupňový správny orgán vôbec nebral do úvahy výpovede osôb, ktoré sám predvolal, ale vychádzal len zo skutočnosti, že na stavby,

na ktorých boli uskutočňované stavebné práce boli vydané kolaudačné rozhodnutia alebo potvrdenia o vykonaní odborných skúšok zariadení v čase pred začatím realizácie stavebných prác. Kolaudačné rozhodnutia a potvrdenia a správy o vykonaných odborných skúškach nemajú nič spoločného s reálnym ukončením zhotovovaného diela. Kolaudačné rozhodnutie je rozhodnutím v stavebnom (správnom) konaní a jednotlivé potvrdenia a správy predkladané príslušnému stavebnému úradu pri podávaní žiadosti o kolaudáciu nemajú nič spoločné zo zmluvným vzťahom objednávateľa (stavebníka) a zhotoviteľa, ktorý sa spravuje právnymi predpismi súkromného práva. Ukončenie stavebného konania alebo vydanie potvrdenia o preskúšaní zariadení tavby nemajú za následok ukončenie, alebo zánik občianskoprávných vzťahov medzi objednávateľom a zhotoviteľom a nie je ani momentom ukončenia a odovzdania diela. Správne orgány dospeli k záveru, že po vydaní kolaudačného rozhodnutia a vydaní potvrdení o preskúšaní zariadení stavieb nie je možné na týchto stavbách už uskutočňovať žiadne stavebné práce, čo je v rozpore so skutočným stavom, čo nemá oporu v žiadnom hmotnoprávnom predpise a ani v reálnom živote. Z dôvodu takto vykonštruovaného záveru nebol správnymi orgánmi uznaný odpočet dane z pridanej hodnoty z faktúry č. 93/2005 a žalobcov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 31.07.2008 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že žalovaný vo svojom rozhodnutí netvrdil, že po vydaní kolaudačného rozhodnutia nie je možné na uvedenej stavbe uskutočňovať už žiadne stavebné práce. V tomto sporovom prípade žalovaný vo svojom rozhodnutí na základe získaných dôkazov vyhodnocoval konkrétne stavebné práce, spojené s vyhotovením komínov, ktoré mali byť vykonané na základe dodávateľskej faktúry č. 93/2005 spoločnosťou S. E., s.r.o. v decembri 2005. Pri vyhodnocovaní dôkazov v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov prihliadal nielen na výpovede svedkov (ktoré nepotvrdili, že uvedené práce vykonala spoločnosť S. E., s.r.o.), ale aj na dôkazy, ktoré získal z Mestského úradu Púchov, odbor stavebný a Obecného úradu v Nitrici a to okrem odpovede č. 2007/00624-AL1-B3-IK zo dňa 19. 2. 2007 a odpovede č. 2007/01800-002-ALI-A/5 zo dňa 21.06.2007 z Mestského úradu Púchov, ako aj na potvrdenie o preskúšaní komína vydané dňa 01.08.2005, správu o odbornej skúške plynového zariadenia zo dňa 24.10.2005 a odpoveď na žiadosť č. 121/2007 zo dňa 30.01.2007 z Obecného úradu v Nitrici. Žalobca tvrdenia ohľadom uskutočnenia stavebných prác na rodinných domoch I. K. a A. B. nevedel preukázať žiadnymi písomnými dôkazmi, správca dane preto vypočul I. K. a A. B. ako svedkov dňa 12.12.2006 a 19.01.2007.

Uvedení svedkovia žalobcovi síce potvrdili, že decembri 2005, resp. do odstránenia závad im pán G., resp. s L. B. vykonali práce ako fóliovanie, latovanie, nátery, podbitie, impregnácie a stavbu komínov. Ale spoločnosť S. E.. s.r.o.. ktorá mala uvedené práce fyzicky vykonať a ktorá aj vystavila v prospech žalobcu faktúru č. 93/2005 (vraj na uvedené práce, i keď zo znenia faktúry to nebolo jednoznačné) svedkovia nepoznali, podľa ich vyjadrenia práce im vykonal pán G. a L. B.. Správca dane z dôvodu preverenia tvrdení žalobcu i svedkov ohľadom dodania vyššie uvedených stavebných prác požiadal o súčinnosť Mestský úrad Puchov, odbor stavebný a Obecný úrad v Nitrici.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods. 1 O.s.p.) , bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.12.2005 právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2, písm. a/ má faktúru platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 49 ods. 2, písm. a/ zák.č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.12.2005, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb , ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Najvyšší súd hlavne poukazuje na vecné dôvody rozhodnutia žalovaného, ktoré zodpovedajú adekvátnej aplikácii hore uvedených ustanovení zákona o DPH, ktoré poukazujú na tzv. osobný charakter zdaniteľných plnení pri DPH, pri ktorom identifikácia osoby,

ktorá uskutočnila zdaniteľné plnenie v prospech iného platiteľa vo faktúre musí zodpovedať skutočnému stavu.

Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 , písm. a/ a v § 51 ods. 1, písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.12.2005 sú hmotnoprávnej povahy, bezpodmienečne na ich splnenie sa nárok na odpočet viaže. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužitelnosť), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 93/2005 od dodávateľa S. E., s.r.o., musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková